

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
באחד באדר משמיעין על השקלים ועל הכלאים												■
ובחמשה עשר בו קורין את המגילה בכרכים ומתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועשין כל צורכי הרבים ומצינין את הקברות ויוצאין אף על הכלאים:												■
ולמה באחד באדר												◊ ^
כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונן ויתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניסן												◊ !
תרומת הלשכה כתחלתה דכתיב ויהי בחדש הראשון בשנה השנית באחד לחדש הוקם המשכן	רבי שמואל בר רב יצחק:											◊ !
ביום שהוקם המשכן בו ביום נתרמה התרומה	ותני עלה:											■ !
נאמר כאן חדשי ונאמר להלן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן	רבי טבי רבי יאשיה בשם כהנא:											■ !
שבק רבי טבי ראשה דמתניתא ואמר סופה	רבי יונה:											?
לא כן תני	[רבי יונה]											■ !
זאת עולת חדש בחדשו יכול יהא תורם בכל חדש וחדש ת"ל בחדשו לחדשי אחד הוא תורם לכל חדשי השנה יכול באיזה חדש שירצה נאמר כאן חדשי מה חדשי שנאמר להלן אין מונין אלא מניסן אף חדשי שנאמר כאן אין מונין אלא מניסן	דתני:											■ ! ◊
מהו משמיעין												◊ ^
מכריזין, היך מה דאת אמר: ויתנו קול ביהודה ובירושלם [להביא לה' משאת משה עבד אלוקים]	רב הונא:											■ ! ◊
אין בין אדר הראשון לאדר השני אלא מקרא מגילה ומתנות לאביונים	תמן תנינן:											■ ◊
אף שימוע שקלים וכלאים ביניהם	ר' סימון בשם ר' יהושע בן לוי:											■ ◊
הכל יוצאין ב"ד שהוא זמן קרייתה	רבי חלבו ורב הונא ורב בשם ר' חייה רבה:											■ ◊
ויאות, כלום אמרו משמיעין על השקלים לא כדי שיביאו ישראל את שקליהן בעונתן אם אתה אומר באדר ראשון עד כדון אית בשתא שיתין יומין כלום אמרו יוצאין אף על הכלאים לא כדי שיהיו הצמחין ניכרין אם את אומר באדר ראשון עד כדון אינון דקיקין	ר יוסי:											■
מעתה בני בבל משמיעין על השקלים מראשו של חורף כדי שיביאו ישראל שקליהן בעונתן ויתרם תרומת הלשכה מן החדשה בזמנה באחד בניסן	רבי חזקיה שאל:											■ ◊
בג' פרקים בשנה תורמין את הלשכה בפרוס הפסח בפרוס העצרת בפרוס החג	התיב ר' עולא קומי רבי מנא והא תנינן:											■ ? ◊
נימר אילין דקריבין בפרוס הפסח אילין דרחיקין בפרוס העצרת ואילין דרחיקין מנהון בפרוס החג	א"ל [ר' עולא]											■ ?
כולה כחאת היא באה ולמה אמרו בג' פרקים כדי לעשות פומבי לדבר	א"ל: [רבי מנא]											■ !
הן נקרא ולא נבעת, לטובה כל נדיב לב לרעה ויתפרקו כל העם וגומר, לטובה ויוצא משה את העם לרעה ותקרבון אלי כלכם, לטובה אז ישיר משה ובני ישראל לרעה ותשא כל העדה וגו'	ר"י בר פזי בשם רבי:											■ ◊
אכן השכימו השחיתו - כל השחתה שהיו עושין בהשכמה היו עושין אותה	רבי חייה בר אבא:											■ ■
אין את יכול לעמוד על אופי' של אומה זו נתבעין לעגל ונותנין נתבעין למשכן ונותנין	רבי אבא בר אחא:											■ ◊
הדא מתניתא ועשית כפורת זהב טהור יבא זהב של כפורת ויכפר על זהב של עגל	תנא ריב"ח:											■ ◊
ג' תרומות נאמרו בפרשה הזאת תרומת אדנים ותרומת שקלים ותרומת המשכן:	ר"ח בשם רשב"ג:											■ ◊
דבר אל בני ישראל ויקחו לי תרומה וגו' - זו תרומת אדנים												■ ■
מאת כל איש אשר ידבנו לבו תקחו את תרומתי - זו תרומת שקלים												■ ■
וזאת התרומה אשר תקחו מאתם - זו תרומת המשכן												■ ■
תרומת המשכן למשכן מה שירצו יעשו												■ ■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שקלים-באחד באדר	מימרא
-----------------	-------

שקלים-באחד באדר	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	כ
תרומת שקלים לקרבן מה שירצו יעשו כדי שיהא יד כולן שוה														ב:
תרומת אדנים לאדנים העשיר לא ירבה והדל לא ימעט.														ב:
אף בפרשה הזאת נאמר בה ג' תרומות: מחצית השקל תרומה לה', יתן תרומת ה', לתת את תרומת ה'		רבי אבון:												ב:
בט"ו בו קורין את המגילה בכרכים.														ב:
הכל יוצאין ב"ד שהוא זמן קריאתה		לא כן אמר רבי חלבו ר"ה רב בשם ר"ה רבה:												ב:
לא בא אלא ללמדך שכל המצות הנוהגות באדר שני אינן נוהגות באדר ראשון														ב:
לא מסתברא אלא לשעבר אבל לבא לא		ר' יוסה ור' אחא הוון יתבין א"ר יוסה לר' אחא:												ב:
מקום שנהגו לקרותה שני ימים קורין אותה שני ימים		והא תני:												ב:
אוף אנא סבר כן		א"ל ר' אחא]												ב:
ויאות, אילו משקרייא ב"ד חוזר וקרייא בט"ו שמא אין שומעין לו אם את אומר כן נמצאת עוקר זמן כרכים בידך		רבי מנא:												ב:
מצוות הנוהגות באדר שני אינן נוהגות בראשון חוץ מהספד ותענית שהן שווין בזה ובזה		תני רשב"ג:												ב:
הלכה כרשב"ג		ר' בא ר' ירמיה בשם רב ר' סימון בשם ריב"ל:												ב:
הנהיג ר"ח בציפורין כהדא דרשב"ג		רב הונא רבה דצופרין:												ב:
לא אמר אלא הנהיג הא להלכה לא														ב:
אבל לענין שטרות כותבין אדר ראשון ואדר סתם		[ת"ק]												ב:
אדר ראשון סתם אדר שני תניין:		ר"י:												ב:
מתקנין את הדרכים ואת הרחובות ואת מקוות המים ועושין כל צרכי רבים:														ג:
אלו הן צרכי רבים דנין דיני ממונות ודיני נפשות דיני מכות ופודין ערכין וחרמים והקדישות ומשקין את הסוטה ושורפין את הפרה ועורפין עגלה ערופה ורוצעין עבד עברי ומטהרין את המצורע ומפרקין את המנעל מעל גבי המים ואין מחזירין אותו		[תוספתא]												ג:
משקין בית השלחין ומצינין על הקברות		תמן תנין:												ג:
לא כבר ציינו מאדר														ג:
תיפתר שירד שטף של גשמים ושטפו:														ג:
ויוצאין אף על הכלאים														ג:
לא כבר יצאו מאדר														ג:
תיפתר שהיתה השנה אפילה ואין הצמחין ניכרין														ג:
מניין לציון														ג:
טמא טמא יקרא כדי שתהא הטומאה מוקראה לך בפיה ואמרת לך פרוש		ר' ברכיה ר' יעקב בר בת יעקב - ר' חונייא דברת חזורין ר' יוסה / ר' יעקב בר אחא - ר' חונייא דברת חזורין ר' חזקיה ר' עזיאל בריה דרב חונייא דבית חזורין - ר' חונייא דבית חזורין:												ג:
ועברו העוברים בארץ וראה עצם אדם ובנה אצלו ציון		ר' אילא בשם ר' שמואל בר נחמן:												ג:
עצם - מכאן שמצינין על העצמות														ג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אדם - מיכן שמצינין על השדרה והגלגולת									■	!		
ובנה - מיכן שמצינין על גבי אבן קבועה אם אומר את ע"ג אבן תלושה אף היא הולכת ומטמא במקום אחר									■	!		
אצלו - למקום טהרה									■	!		
ציון - מיכן לציון									■	!		
ומצא אבן אחת מצויינת אף ע"פ שאין מקיימין כן המאהיל עליה טמא אני אומרת מת מצויין והיה נתון תחתיה היו שתיים המאהיל עליהן טהור וביניהן טמא אם היה חורש בינתיים הרי הן כיחידות ביניהן טהור וסביבותיהן טמא										■	◊	
אין מציינין על הבשר שמא נתעכל הבשר	תני:									■	◊	
ולא נמצא מטמא טהרות למפרע	ר' יוסטא בר שונם בעא קומי ר' מנא:									⚡		
מוטב שיתקלקלו בו לשעה ואל יתקלקלו בו לעולם:	א"ל: [רבי מנא]									!		
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן משרבו עוברי עבירה היו משליכין לדרכים התקינו שיהו מפקירין את כל השדה:	ר' יהודה:											■
ר' יהודה אומר כו'.												■
בראשונה היו עוקרין ומשליכין לפניהן והיו שמחים ב' שמחות אחת שהיו מנכשין שדותיהן ואחת שהיו נהנין מן הכלאים משרבו עוברי עבירה היו משליכין על הדרכים אע"פ כן היו שמחים שהיו מנכשין שדותיהן התקינו שיהו מפקירין כל השדה כולה.	תניא אמר ר' יהודה:											■
ומניין שהפקר ב"ד הפקר										^		
דכתיב וכל אשר לא יבא לשלשת הימי' בעצת השרים והזקני' יחרם כל רכושו והוא יבדל מקהל הגולה										!		◊
מניין שהיא פטורה מן המעשרות										^		◊
אין מעברין את השנה לא בשביעית ולא במוצאי שביעית ואם עיברוה הרי זו מעוברת	רבי יונתן בריה דרב יצחק בר אהא שמע לה מן הדא:									■	!	◊
וחודש א' שהוא מוסיף לא פטור ממעשרות הוא										!		
עד כדון שביעית מוצאי שביעית מאי										^		◊
שלא לרבות באיסור חדש	רבי בון:									!		◊
הדא דאת אמר עד שלא התיר רבי להביא ירק מחוצה לארץ לארץ ירק מחוצה לארץ לארץ היא (שביעית) [מ"ש] היא של שאר שני שבוע:	ר' זעירה בשם ר' אלעזר:									■		◊
הדא דאת אמר בראשונה שהיו השנים כתיקנן אבל עכשיו שאין השנים כתיקנן היא (שביעית) [מ"ש] היא שאר שני שבוע	רבי מנא:									■		◊
של בית רבן גמליאל עיברוה במוצאי שביעית מיד	תני:									■		
אין מן הדא לית את ש"מ כלום שמור את חודש האביב שומריהו שיבוא בחידושו	ר אבון:									⚡		◊
דא גדיש שלא לוקט תחתיו כל הנוגעות בארץ הרי הן של עניים	והיידא אמרה									■	!	◊
דב"ש היא דאי כב"ה עניים אוכלין ומעשרין	ר' אמי בשם ר' שמעון בן לקיש:									■	!	
שמענו שהוא פטור ממעשר ד"ה משום קנסא:	וא"ל ר' יוסי:									■	!	◊
בחמשה עשר בו שולחנות היו יושבין במדינה בכ"ה בו ישבו במקדש												■
משישבו במקדש התחילו למשכן												■
את מי ממשכנין לויים וישראלים וגרים ועבדים משוחררים אבל לא נשים ועבדים וקטנים												■
וכל קטן שהתחיל אביו לשקול על ידו שוב אינו פוסק												■
אין ממשכנין את הכהנים מפני דרכי שלום												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

שקלים-באחד באדר	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא												
אע"פ שאמרו כו'.												ג
הא לתבוע אין תובעין												ד
הכא את אמר תובעין והכא את אמר אין תובעין												ד
כאן בשהביא ב' שערות וכאן בשלא הביא ב' שערות:												ד
הנכרי והכותי כו'.												<
תפטר כמ"ד כותי כנכרי	ר בא (ביבא):											ד
דאתפלגון												ד
כותי כנכרי דברי רבי	[רבי]											ד
כותי כישראל לכל דבר	רשב"ג:											ד
מתני' בנכרים הא בכותים לא	ר' לעזר:											ד
אדם לרבות את הגרים להוציא את המומרים	ותני כן:											ד
מתני' פליגא על ר' אלעזר												ד
אין מקבלין מידם קיני זבין וזבות קיני יולדות	[תני]											ד
וכי יש קיני זבין וזבות בעכו"ם												ד
אלא רישא בעכו"ם וסיפא בכותים												ד
כן הוא רישא בעכו"ם וסיפא בכותים												ד
בתחילה אין מקבלין מהם לא דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים ובסוף מקבלין מהן דבר שאינו מסוים ואין מקבלין מהן דבר מסוים	ר' יוחנן:											ד
בין בתחילה בין בסוף אין מקבלין מהן דבר מסוים ולא דבר שאינו מסוים	רשב"ל:											ד
מתני' פליגא על רבי יוחנן												ד
אין מקבלין מהן הקדש ונדבה לבדק הבית												ד
פתר לה בין בתחלה בין בסוף ובלבד דבר מסוים, פתר לה בתחילה שאפילו מעותיו יוליכם לים המלח												ד
בין בתחילה ובין בסוף אין מקבלין מהם לא דבר מסוים וכו':	ר"ש בן לקיש:											<
מתני' פליגא על רשב"ל												ד
הכל שווין שהן נודרין ונידרין	דתני:											ד
פתר לה עולה												ד
ניחא נודרין עולה נידר' עולה מה												ד
כשאמר ישראל הרי עלי עולה ושמע נכרי ואמר מה שאמר זה עלי:												ד
לא הביא עמו נסכים והביא אחר כך מקבלין הימנו												ד
ולא לכלי שרת אינון מותר נכסים נמצא מביא דבר מסויים												ד
נערכין ועורכין	התיב רבי יוסי בי רבי בון והא תנינן:											ד
לא לבדק הבית אינון												ד
היך מה דאת אמר תמן לשמים הוא מתכוין ומאליהן הן באין לבדק הבית												ד
כן את אמר אף הכא לשמים הוא מתכוין ומאליהן הן באין לבד"ה												ד

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מצרפין שקלים לדרכונות מפני משוי הדרך												■
כשם שהיו שופרות במקדש כך היו שופרות במדינה												■
בני העיר ששלחו את שקליהן ונגנבו או שאבדו אם נתרמה התרומה נשבעין לגיזברין ואם לאו נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן												■
נמצאו או שהחזירו הגנבים אלו ואלו שקלים ואין עולין להן לשנה הבאה:												■
ויעשו אותן מרגליות												◊
שמא תזיל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד												!
וכלן נפדין בכסף ובשוה כסף חוץ מן השקלים ואין פודין בכלים	כהיה דתנינן תמן:											!
שמא יזילו הכלים ונמצא ההקדש מפסיד	ואמר ר' שמואל בר רב יצחק:											!
אוף הכא נמי שמא תזיל המרגליות ונמצא ההקדש מפסיד												!
מתניתא בתקלין חדתין אבל בתקלין עתיקין לא בדא												◊
עתיקין במקדש ואין עתיקין במדינה	ותני כן:											■
מתני' בש"ח אבל בשומר שכר לא בדא												◊
ואפיל' תימר בש"ש נגנבו בלסטים מזויין אבדו שטבעה ספינתו בים	רבי אבא:											◊
אתיא כמאן דאמר תורמין על הגבוי ועל העתיד לגבות ברם כמ"ד אין תורמין לא על הגבוי ועל העתיד לגבות לא בדא:	רבי יוסיטי ב"ר סימון:											◊
בני העיר ששלחו את שקליהם כו':												■
דר' שמעון היא	רבי אלעזר:											◊
קדשים שהוא חייב באחריות כנכסיו הן	דר' שמעון אומר:											◊
ד"ה היא משום שבועת תקנה.	רבי יוחנן:											◊
ע"ד דרבי יוחנן ניחא נשבעים לגזברים ואם לאו נשבעים לבני העיר ובני העיר שוקלים אחרים תחתיהן משום שבועת תקנה אלא לרבי לעזר נשבעים לבני העיר הדא היא דר' שמעון נשבעים לגזברים מאי עבידתייהו												◊
נשבעים לבני העיר במעמד גיזברים כי היכי דלא לחשדינהו												!
אי נמי דלא נשוו להו פושעים אע"פ שקבלו בני העיר לשלם אין ההקדש יוצא בלא שבועה:												!
הפריש שקלו ואבד ר' יוחנן אמר חייב באחריותו עד שימסרנו לגיזבר	[רבי יוחנן]											◊
הקדש ברשות הגבוה בכל מקום שהוא	רבי שמעון בן לקיש:											◊
מתניתא פליגא על ר"ש בן לקיש												?
נשבעין לבני העיר ובני העיר שוקלין תחתיהן	[תנן]											◊
לא, עוד היא משום שבועת תקנה:												!
הראשונים נופלים לתקלין חדתין והשניים נופלים לתקלין עתיקין.	תני:											◊
אלו הן הראשונים ואלו הן השניים												^
אלו ששלחו בני העיר תחילה	רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא מרי - חד אמר:											!
אלו שהגיעו לידי גזברין תחילה:	וחרנה אמר: [רבי פנחס בי ר' חייא חנניא/ ר' אבא מרי]											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שקלים-מצרפין שקלים	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ק	ר	ש	ת
הנותן שקלו לחבירו לשקול על ידו ושקלו על ידי עצמו אם נתרמה התרומה מעל																	ה:
השוקל שקלו מן ההקדש ונתרמה התרומה וקרבה הבהמה מעל																	ה:
ממעשר שני ודמי שביעית יאכל כנגדן:																	ה:
השוקל כו'																	ה:
אם קרבה הבהמה	אנן תנינן:																ה:
אם נתרמה התרומה	ותני דבי רבי:																ה:
מאן תנא אם נתרמה התרומה																	ה:
רבי שמעון היא																	ה:
מיד היה מקבל מעותיו והכהנים זריזים הן	דאמר רבי שמעון:																ה:
וקשיא אילו הגונב עולתו של חבירו ושחטה סתם סתמה לא לשם בעלים הראשונים מכפרת																	ה:
תיפתר במסויים משל בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ודוחפו לתוך הקופה	ר' יודן:																ה:
וחש לומר שמא לשיריים הן נופלין וכי יש מעילה בשיריים																	ה:
אלא כרבי מאיר																	ה:
מועלין בשיריים	דרבי מאיר אומר:																ה:
עוד היא במסויים של בית רבן גמליאל שהיה מתכוין ותורמו לשמו:																	ה:
מה נהנה																	ה:
מכיון שב"ד ראוין למשכן ולא מישכנו כמי שנהנה:	רבי אבין בשם רבנן דתמן:																ה:
ממעשר שני וכו'																	ה:
דכתיב אך בכור אשר יבכר לה' בבהמה לא יקדיש איש אותו כל שהוא קודש אין קדושה חלה עליו																	ה:
כיצד הוא עושה																	ה:
מביא סלע של חולין ואומר מעות מעשר שני בכל מקום שהן יהו מחוללין על סלע זו ואותה סלע נתפס לשם מעשר שני והשאר נעשו שקלים:																	ה:
המכנס מעות ואמר הרי אלו לשקלי בית שמאי אומרין מותרן נדבה	[בית שמאי]																ה:
מותרן חולין	בית הלל:																ה:
שאביא מהן שקלי שוין שהמותר חולין	[שווין]																ה:
אלו לחטאתי שוין שהמותר נדבה	[שווין]																ה:
שאביא מהן חטאתי שוין שהמותר חולין	[שווין]																ה:
מה בין שקלים לחטאת אלא של שקלים יש להן קיצבה ולחטאת אין לה קיצבה	רבי שמעון:																ה:
אף לשקלים אין להן קיצבה שכשעלו ישראל מן הגולה היו שוקלין דרכונות חזרו לשקול סלעים חזרו לשקול טבעין ביקשו לשקול דינרין ולא קבלו מהן	ר' יהודה:																ה:
אע"פ כן יד כולן שוה אבל חטאת זה מביא בסלע וזה מביא בשתים וזה מביא בשלש:	רבי שמעון:																ה:
המכנס וכו'																	ה:
מה פליגינן במכנס פרוטרוט אבל באומר אלו לשקלי כל עמא מודיי שהמותרן נדבה	ר' יוסי בשם ר' לעזר:																ה:
מה פליגינן במכנס פרוטרוט אבל באומר אלו לשקלי כ"ע מודיי שהמותרן חולין	רבי חייא ור' ביבי בשם ר' לעזר:																ה:
מתניתא מסייעא לר' ביבי	רבי חייא:																ה:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ! שאלה-question ^ תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מה בין שקלים לחטאת אלא שהשקלים יש להן קיצבה ולחטאת אין לה קיצבה	דתנן אמר ר"ש:											◊
מה אנן קיימין												^
אם באומר שאביא מהן שקלי												!
כל עמא מודיי שהמותרן חולין												?
אם באומר שאביא מהן חטאתי												!
כל עמא מודיי שהמותר חולין												?
אלא כן אנן קיימין באומר אלו לשקלי שקלים על ידי שקצבתן מן התורה מותרן חולין חטאת ע"י שאין קצבתה מן התורה מותרת נדבה												!
מה עבד לה רבי יוסי בשם רבי לעזר												?
פתר לה במכנס פרוטרוט וכבית הלל	[רבי יוסי בשם רבי לעזר]											!
מותר שקלים חולין	והא תנינן:											?
פתר לה במכנס פרוטרוט וכבית הלל												!
המפריש שקלו וסבר שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדש												■
המפריש שנים וסבר שהוא חייב שנים ונמצא שאינו חייב אלא אחד אותו השני מה את עביד ליה												^
נשמעינה מן הדא												!
הפריש חטאתו וסבר שהוא חייב ונמצא שאינו חייב לא קדשה הפריש שנים וסבר שהוא חייב שנים ונמצא שאינו חייב אלא אחת אותה שניה מה את עבד לה אלא רועה												!
ה"נ אלו לנדבה												!
וכא היאך אומר אתה אלו:												?
רבי יודא אומר כו':												■
דרכונות דינרין חזרו לשקול סלעין כשמוען חזרו לשקול טבעין פלגי סלעין בקשו לשקול דינרין קרטין ולא קבלו עליהן מן הדא והעמדנו עלינו מצות לתת שלישית השקל בשנה לעבודת בית אלהינו												■
מכאן שצריך אדם לשלש שקלו שלשה פעמים בשנה מכאן שאין מטריחין על הציבור יותר מג"פ בשנה	ר' חלקיה בשם ר' אחא											■
מכאן לג' סאין מכאן לג' קופות מכאן לג' הפרשות	רבי אבין:											■
כתיב זה יתנו כל העובר על הפקודים ר' יהודה ור' נחמיה חד אמר לפי שחטאו במחצית היום יתנו מחצית השקל	[ר' יהודה / ר' נחמיה - חד אמר]											■
לפי שחטאו בשש שעות ביום יתנו מחצית השקל דעבד שיתא גרמסין	וחרנה אמר: [ר' יהודה / ר' נחמיה]											■
לפי שעברו על עשרת הדברות יהיה נותן כל אחד ואחד עשרה גרה	ר' יהושע בי ר' נחמיה בשם ר' יוחנן בן זכאי:											■
לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים כסף יהיה כל אחד ואחד פודה את בנו בכורו בעשרים כסף	ר' ברכיה ר' לוי בשם רבי שמעון בן לקיש:											■
לפי שמכרו בכורה של רחל בעשרים כסף ונפל לכל א' וא' מהם טבעה לפיכך יהיה כל אחד ואחד נותן שקלו טבעה:	ר' פנחס בשם ר' לוי:											■
מותר שקלים חולין												■
מותר עשירית האיפה מותר קיני זבין קיני זבות וקיני יולדות חטאת ואשמות מותרן נדבה												■
זה הכלל כל שהוא בא לשם חטאת ומשום אשמה מותרן נדבה												■
מותר עולה לעולה מותר מנחה למנחה מותר שלמים לשלמים מותר הפסח לשלמים מותר נזירים לנזירים מותר נזיר לנדבה:												■

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
--	---

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הפריש שקלו ומת	א"ר יוסי עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאל לשמואל:											◊
יפלו לנדבה	א"ל[שמואל]											◊
מותר עשירית האיפה שלו												◊
יוליכם לים המלח	רבי יוחנן:											◊
יפלו לנדבה	רבי לעזר:											◊
מתניתא פליגא על רבי יוחנן												◊
מותר שקלים חולין מותר עשירית האיפה מותר קיני זבים וקיני זבות מותר קיני יולדות חטאת ואשמות מותרן נדבה	[תנן]											◊
מה עבד לה רבי יוחנן												◊
פתר לה מותר עשירית האיפה של מנחת חוטא של כל ישראל	[רבי יוחנן]											◊
על דא עליל אבא בר בא	רבי יוסי:											◊
מניין שהפסח משתנה לשם שלמים תלמוד לומר ואם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים כל שהוא מן הצאן בא שלמים	דאינון אמרין:											◊
הרי עולה מן הצאן	היתבון[אבא בר בא]											◊
דבר שאינו בא אלא מן הצאן יצאת עולה שהיא באה אפילו מן הבקר												◊
הרי אשם	היתבון[אבא בר בא]											◊
מן הצאן דבר שהוא בא מכל הצאן יצא אשם שאינו בא אלא מן האילים בלבד	רבי בון בר כהנא:											◊
בכל אתר את אמר מן למעט והכא את אמר מן לרבות	(התיב ר' בון)											◊
הכא נמי מן למעט מיעוט שאינו בא בן שתי שנים מיעוט שאינו בא נקיבה וגבי אשם נמי מן למעט הוא שאינו בא אלא מן האילים בלבד	רבי מנא:											◊
והכתיב ואם מן הצאן קרבנו מן הכשבים או מן העזים לעולה מעתה מותר הפסח בא עולה	התיבון:											◊
משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שהוא לאכילה ואין משנין דבר שהוא לאכילה לדבר שאינו לאכילה	רבי אבון:											◊
משנין קדשים קלים לשם קדשים קלים ואין משנין קדשים קלים לשם קדשי קדשים	ר יוסי בי רבי בון:											◊
על דא עליל רבי חנינה	רבי יוחנן:											◊
אין הפסח משתנה לשם שלמים אא"כ שחטו לשם שלמים	דאינון אמרין:											◊
אפילו שחטו לשם עולה	ואני אומר:[רבי חנינה]											◊
טעמא דרבי יוחנן אם מן הצאן קרבנו לזבח שלמים כל שהוא זבח בא שלמים	רבי אילא:											◊
ומשתנה למחשבת פסול היך עבידא												◊
שחטו לשם עולה על מנת לזרוק דמו למחר מכל מקום פסול הוא												◊
אין תימר משתנה למחשבת פסול פיגול אין תימר אין משתנה למחשבת פסול פסול:												◊
לשמו ושלא לשמו בשאר ימות השנה												◊
מכיון שאין לו שם נעשה כשוחטו לשמו ושלא לשמו בשתיקה והוא כשר	רבי בון בר חייא בשם שמואל בר אבא:											◊
א"כ הוא אפילו שחטו לשמו ע"מ לזרוק דמו שלא לשמו יעשה משעה הראשונה כשוחטו לשמו ושלא לשמו בשתיקה ויהא כשר												◊
מה נאמר בשתיקה כשר או נאמר בשתיקה פסול.	רבי אבא מרי:											◊

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה- !</p>
---	---

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מותר נזיר לנדבה												
והוא שקרבה חטאתו בסוף אבל אי קרבו שלמים בסוף מותרן שלמים	רב חסדא:											
אפילו קרבן שלמים לבסוף הלכה אחת היא בניזיר שתהיה מותרה נדבה	ר זעירא:											
מתניתא מסייעא לדין ומתניתא מסייעא לדין												
אלו הן מעות סתומין כל שדמי חטאת מיתות מעורבות בהן ואפילו הפריש דמי חטאת מתוכה מעות סתומין הן	מתניתא מסייעא לרבי זעירא:											
אלו לחטאתי והשאר לשאר נזירותי ומת מועלין בכולן ואין מועלין במקצתן	מתניתא מסייעא לרב חסדא:											
ולא אמר אם מת יפלו לנדבה												
מותר לחמו של נזיר יורקב	רב חסדא											
ויאות, להקריבו בפני עצמו אין את יכול שאין לך לחם קרב לעצמו להקריבו עם נזירות אחרת אין את יכול שאין לך נזירות באה בלא לחם לפום כן צריך מימר מותר לחמו של נזיר יורקב	רבי יוסי:											
הוא לחמו הוא מותר נסכיו	סברין מימר											
מותר נסכיו קדשי קדשים אינון ויפלו לנדבה	רבי יוסי בר רבי בון:											
על דעתיה דרבי יוסי בר רבי בון ושמואל, רב חסדא ורבי אלעזר שלשתן אמרו דבר אחד												
רבי חסדא - אהן דאמרן												
שמואל - דאמר רבי יוסי עד דאנא תמן שמעית קל רב יהודה שאיל לשמואל: פריש שקלו ומת? א"ל: [שמואל] יפלו לנדבה												
רבי אלעזר:												
מותר עשירית האיפה שלו רבי יוחנן אמר יוליכם לים המלח	דאתמר: [רבי יוחנן]											
יפלו לנדבה:	רבי אלעזר:											
מותר שבויים לשבויים												
מותר שבוי לאותו שבוי												
מותר עניים לעניים												
מותר עני לאותו עני												
מותר המתים למתים												
מותר המת ליורשיו	[ת"ק]											
מותר המת יהא מונח עד שיבא אליהו	רבי מאיר:											
מותר המת בונין לו נפש על קברו:	רבי נתן:											
גבו לו בחזקת שאין לו ונמצא שיש לו ר' ירמיה סבר מימר מותר המת ליורשיו	[רבי ירמיה]											
הגע עצמך דלא כוונן אלא ליה	אמר ליה רבי אדי דחוטרא:											
אנא לא אמרית את מנן לך	אמר ליה: [רבי ירמיה]											
מותר המת יבנה לו נפש על קברו ויעשה לו זילוף על גבי מיטתו	תני בשם רבי נתן:											
אין פודין שבוי בשבוי ואין גובין תלית תלית ואין ממחין ביד פרנסים לכך	תני:											
אין עושין נפשות לצדיקים דבריהם הן הן זכרונן	תני רבן שמעון בן גמליאל:											
רבי יוחנן הוה מסמיך ואזל עאל ר' חייא בר אבא והיה רבי אלעזר חמי ליה ומטמר ליה מקמיה												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
הלין תרתין מילייהו הדין בבלאה עביד ביה חדא דלא שאיל בשלומית וחדא מיטמר	ואמר: [רבי יוחנן]											◊
כך נהגינן גבהון דזעירא לא שאיל בשלומיה דרבה דאינון נהגון ומקיימין ראוני נערים ונחבאו וישישים קמו עמדו	אמר ליה רבי יעקב בר אידי:											◊
מהו למיעבר קמי דאדורא צלמי	א"ל: [רבי יעקב בר אידי]											^
מה את פליג ליה יקר עבור קמויה וסמי עיניו	ואמר: [רבי יוחנן]											!
יאות ר' אליעזר עביד דלא עבר קמך	א"ל: [רבי יעקב בר אידי]											■
ועוד עיבד הא בבלאה דלא אמר שמעתא משמיה												◊
רבי כך היה מעשה בבית הכנסת של טרסיום בנגר שיש בראשה גלוסטרא שנחלקו רבי אליעזר ורבי יוסי עד שקרעו ס"ת בחמתן	נכנסו לפניו רבי אמי ור' אסי אמרו לו:											◊
קרעו ס"ד												?
אלא שנקרע ספר תורה והיה שם זקן אחד ורבי יוסי בן קסמא שמו אמר תמיהני אם לא הוה בית הכנסת זה ע"ז												!
הכדין מחבריה	וחזר ואמר [רבי יוחנן]											?
כתיב כאשר צוה א' את משה עבדו כן צוה משה את יהושע וגו' וכי כל דיבור ודיבור שהיה יהושע יושב ודורש היה אומר כך אמר משה אלא יהושע יושב ודורש ויודעין הכל שהתורה של משה היא אף אתה אליעזר יושב ודורש והכל יודעין שהתורה שלך היא	נכנס לפניו רבי יעקב בר אידי אמר ליה:											◊
מפני מה אין אתן יודעין לרצות כבן אידי חבירינו	אמר להן: [רבי יוחנן]											○
ורבי יוחנן מאי כולי האי דבעי דיימרון שמעתא משמיה												?
דאף דוד ביקש עליה רחמים שנאמר אגורה באהלך עולמים אחסה בסתר כנפיך סלה וכי עלתה על דעתו של דוד שיהא חי וקים לעולמים אלא כך אמר דוד לפני הקב"ה רבונו של עולם אזכה שיהו דברי נאמרין בבתי כנסיות ובבתי מדרשות												!
אמר כל תלמיד חכם שאומרים דבר הלכה מפיו בעולם הזה שפתיו רוחשות עמו בקבר שנאמר וחכך כיון הטוב וגו' דובב שפתי ישינים מה כומר של ענבים זה כיון שמניח אדם אצבעו עליו מיד דובב אף שפתותיהם של צדיקים כיון שאומרין דבר הלכה מפיהם של צדיקים שפתותיהן מרחשות עמהן בקבר	שמעון בן נזירא בשם ר' יצחק:											◊
מה הנאה לו												^
כהדין דשתי דונדיטון	בר נזירא:											!
כהדין דשתי חמר עתיק אע"ג דשתי ליה טעמא בפומיה.	רבי יצחק:											!
האומר שמועה בשם אומרה יראה בעל שמועה כאילו עומד לנגדו שנאמר אך בצלם יתהלך איש	רב גידל:											◊
כתיב רב אדם יקרא איש חסדו												◊
זה שאר כל אדם												◊
ואיש אמונים מי ימצא												◊
זה רבי זעירא												◊
ליתנן צריכין חששין לשמעתייה דרב ששת דהוא גברא מפתחא	דאמר רבי זעירא:											■
חכים רבי לבר פתייא דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:											?
רבי יוחנן אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]											!
לר' אסי חכים רבי לרב דאת אמר שמעתא משמיה	אמר ליה ר' זעירא לרבי אסי:											?
ר' אדא בר אבהו אמרה משמיה	אמר ליה: [רבי אסי]											!

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
---	--

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר
--------------------	----------

שקלים-מצרפין שקלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
<p>אין דוד שאין בו ליצנין כדורו של דוד מה היו פרוצי הדור עושין היו הולכין אצל חלונותיו של דוד אומרין לו דוד דוד אימתי יבנה ב"ה אימתי בית ה' נלך והיה דוד אומר אע"פ שמתכווין להכעיסני יבא עלי אם לא הייתי שמח בדבריהם דכתיב שמחתי באומרים לי בית ה' נלך</p>										■	◇	ז:
<p>והיה כי ימלאו ימך ושכבת את אבותיך אמר לו הקב"ה לדוד ימים שלמים אני מונה לך ולא ימים חסרים כלום שלמה בנך יבנה ב"ה אלא להקריב קרבנות ציבור חביב עלי צדקה ומשפט שאתה עושה יותר מן הקרבן שנאמר עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח:</p>										■	◇	ז:
הדרן עלך מצרפין שקלים												

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

שקלים-בשלשה פרקים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	מדתני רב חייא											◊
ארבעה כוסות שאמרו יוצאין בהן בין חיינן ובין מזוגין ובלבד שיהא בהן טעם ומראה יין	רב ירמיה:											◊
מצוה לצאת ביין אדם שנאמר אל תרא יין כי יתאדם כי יתן בכוס עינו וגו'	תאני:											◊
מבושל כמתובל	מהו לצאת ביין מבושל											^
יוצאין ביין מבושל	רבי יונה											◊
רבי יונה לטעמיה דרבי יונה כד הוה שתי ארבע כסי דפסחא הוה הזיק רישא עד חגא												◊
חמיתיה חדא מטרוניתא אפוי נהירין אמרה סבא סבא חדא מהני תלת מילין אית בך או דשתוי חמרא את או דמלוי בריבית את או דמגדל חזירי את א"ל תיפח רווחא דההיא איתתא דחדא מאלין תלת מילא לית בי אלא אולפני שכיח לי דהכין כתיב חכמת אדם תאיר פניו												◊
ר' אבהו אתי לטיבריא חמוניה תלמידו דר' יוחנן אפוי נהורין אמרון תלמידים לרבי יוחנן אשכח רבי אבהו סימא	אתא לגביה א"ל: [רבי יוחנן]											◊
תוספתא עתיקא	א"ל: [ר' אבהו]											◊
קרא עליה חכמת אדם תאיר פניו	[רבי יוחנן]											◊
לוגא דאורייתא תמונתא עתיקא דמורייסא דציפורי	רבי חגין:											◊
וחכמנא לה דבית רבי ינאי הוה מכילין בה דבש	רבי יונה:											◊
חצי שמינית טברנית הישנה	תני:											◊
הדין דידן היא	רבי יוחנן:											◊
ולמה קרי ליה עתיקא												◊
מן בגין דהוה ביומיה												◊
אית דאמרי דהות זעירא ורביתא ואית דאמרי דאזעירא ולא אזעירא כמה דהות												◊
כמה הוא שיעור של כוס												◊
אצבעיים על אצבעיים על רום אצבע ומחצה ושליש אצבע.	רבי יוסי בשם ר' יוסי בן פזי ור' יוסי בר ביבי בשם ר' שמואל:											◊
רבנן דקיסרין ורבי יוסי בר ביבי בשם שמואל אתיא דר' נתן כר"ש												◊
ברביעית	כמה דר"ש אמר:											◊
ברביעית לכשיקרב ויהא בו כזית	כן אמר ר' נתן:											◊
מעשה בפירדת רבי שמתה וטהרו את דמה משום נבילה	רבי סימון בשם ריב"ל											◊
ושאל רבי אליעזר את ר' סימון עד כמה ולא אשגח ביה												◊
[עד כמה]	ושאל לריב"ל:											◊
עד רביעית טהור יותר מרביעית טמא	ואמר ליה: [ריב"ל]											◊
ובאש לר"א על דלא חזר ליה ר' סימון שמועתא												◊
רב ביבי הוה יתיב מתני הדין עובדא												◊
כהנה עד רביעית טהור יותר מכאן טמא	א"ל רבי יצחק בר ביסנא:											◊
ובעט ביה												◊
בגין דשאל לך את בעט ביה	אמר ליה רבי זריקא:											◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
--	---

שקלים-בשלשה פרקים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מימרא	מאן דאמר											
בגין דלא הות דעתי בי בעיטנא ביה	אמר ליה: [רב ביבי]										!	◊
והיו חייך תלואים לך מנגד זה שלוקח חטים לשנה ופחדת לילה ויום זה הלוקח מן הסדקי ולא תאמין בחייך זה הלוקח מן הפלטור	דאמר רבי חנן:										!	◊
ואנא סמיכנא אפלטור											!	
ומהו כדון												^
על דם נבילה שהוא טהור	העיד ר' יהושע בן פתורה:										!	◊
מהו טהור, טהור מלהכשיר אבל לטמות מטמא												^
דם השרץ כבשרו מטמא ואינו מכשיר ואין לנו כיוצא בו	תמן תנינן:										⚡	◊
ודלמא לשיעור טומאתו שדמו מטמא כבשרו											!	◊
פליגי בה תרין אמוראין חד אמר טמא וחד אמר טהור	רבי יוסי:										!	◊
כרבי יהודה	מאן דאמר טמא:										!	◊
כר' יהושע בן פתורה	מאן דאמר טהור:										!	◊
ויאות, דרבי יהודה מורינא דבי נשיאה הוה:	אמר ליה רב אבדומה דמן גתותה:										!	◊
שמא יעני ויאמרו כו':												◊
קוון לא יתרום מפני החשד	תני רבי ישמעאל											◊
הגזברין היו מפספסין בקילקין	תני:											◊
מדברין היו עמו משעה שהוא נכנס עד שעה שהוא יוצא	תני:											◊
וימלא פומיה מוי												⚡
מפני הברכה	רבי תנחומא:										!	
בתורה ובנביאים ובכתובים מצאנו שאדם צריך לצאת ידי הבריות כדרך שהוא צריך לצאת ידי המקום	רבי שמואל בר נחמן בשם רבי יונתן:											◊
בתורה מנין - דכתיב והייתם נקיים מה' ומישראל												◊
בנביאים מנין - דכתיב אל אלהים ה' וגו' וישראל הוא ידע												◊
בכתובים מנין - דכתיב ומצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם												◊
איזהו המחזור שבכולם	גמליאל זוגא שאל לרבי יוסי בר רבי בון:											^
והייתם נקיים מה' ומישראל:	אמר ליה: [רבי יוסי בר רבי בון]										!	◊